

ZARZĄD KOŚCIOŁA

Warszawa, dn. 14 kwietnia 2026 roku

(Przeczytać w sobotę, 18 kwietnia 2026 r.)

Drodzy Bracia i Siostry,

W dniu poświęconym osobom szczególnej troski, osobom z niepełnosprawnościami, zatrzymujemy się na chwilę refleksji nad tym, co w życiu naprawdę ma wartość. W świecie, który często skupia się na sile, sprawności i samowystarczalności, łatwo przeoczyć tych, którzy każdego dnia zmagają się z dodatkowymi wyzwaniami. A przecież to właśnie w ich życiu objawia się niezwykła siła ducha, cierpliwość i głęboka wiara.

Jako wierzący, patrzymy na życie przez pryzmat Bożej opatrności. Wierzimy, że każda próba, choć trudna i niezrozumiała, może stać się błogosławieństwem. Nie oznacza to, że cierpienie samo w sobie jest dobre, lecz że Bóg potrafi przemieniać nawet najcięższe doświadczenia w źródło wzrostu, nadziei i świadectwa dla innych.

Osoby z niepełnosprawnościami każdego dnia pokonują bariery, które dla wielu z nas są niewidoczne. Proste czynności stają się wyzwaniami, a codzienność wymaga odwagi, determinacji i wytrwałości. W tym zmaganiu objawia się coś więcej niż tylko ludzka siła – objawia się działanie Bożej łaski. To właśnie ona pozwala podnosić się po upadkach, znajdować sens w trudnościach i zachować nadzieję tam, gdzie po ludzku mogłoby jej zabraknąć.

Dlatego tak ważne jest, abyśmy jako wspólnota nie przechodzili obojętnie. Zauważenie drugiego człowieka to pierwszy krok do okazania miłości. Czasem wystarczy obecność, dobre słowo, pomocna dłoń czy szczerza modlitwa. Wsparcie duchowe ma szczególne znaczenie – przypomina, że nikt nie jest sam, że Bóg jest blisko każdego serca, a Jego obietnice są pewne.

Jako adwentyści dnia siódmego wierzymy w powtórne przyjście Chrystusa, które przyniesie pełne uzdrowienie i odnowienie. Ta nadzieja daje siłę, by przetrwać

ZARZĄD KOŚCIOŁA

najtrudniejsze chwile. W niej znajdujemy pocieszenie i pewność, że obecne cierpienia nie są ostatecznym rozdziałem naszej historii.

Niech ten dzień będzie dla nas wezwaniem do większej wrażliwości i zaangażowania. Uczmy się dostrzegać piękno i wartość w każdym człowieku, niezależnie od jego ograniczeń. Bądźmy narzędziami Bożej miłości, niosąc wsparcie, zrozumienie i nadzieję.

Niech każda próba, przez którą przechodzimy – zarówno my, jak i nasi bliźni – stanie się drogą do głębszego zaufania Bogu i odkrywania Jego błogosławieństw.

Z modlitwą i nadzieją,

Beata Śleszyńska

Sekretariat Osób Szczególnej Troski